

Arbetets veteran av kärnvirke Per Emretsson i Storbäcken

Arrendator Per Emretsson i Storbäcken, Särna, som den 28 december i år fyller 86 år, har under den förflutna sommaren berättat intressanta historier för undertecknad. Per Emretsson är en kvarleva av de få arbetsveteranerna, av den gamla, härdade och kärnfriska stammen, som allt mer och mer försvinner. Född och uppväxt i Gördalen har han där framlevt större delen av sin långa livstid och är väl förtrogen med både gamla och nya förhållanden i fjällbygden. Före Gördalsvägens tillblivelse, och innan poststationens inrättande i Särnaheden, bar han posten många år emellan Gördalen och Särna förbi Heden, 5 mil, för 9 kronor pr tur fram och åter. Det tog ofta fyra dagar, vintertid på skidor, sommartid gående, 30 á 35 kg. post i väskan på ryggen. På vintrarna måste han ibland ge sig av på igensnöade vägar och skidspår från Heden till Gördalen, 4 mil.

Emretsson började med postbärningen vid sekelskiftet. Den mannen fick minsann träna och slita för den betalningen. I senare tid arrenderade han den gård vid Storbäcken intill Gördalsvägen, som han ännu innehar 3 1/2 mil från Särna. Där har han under årens lopp själv med skidorna och skidkälken måst klara av hemkörslorna vid fjällgården och trotsat de hårdaste vinterstormar. Han är ännu vid ganska god vigör för sin ålder, och sköter själv om jorden vid gården m. m., men under höbärgningen på somrarna måste han numera leja hjälp. Kreaturen och hemmet i övrigt har hans hushållerska Stina hand om trots sina 75 år. "Ja, ho ä duktig, Stina", försäkrar Per belåten. Ofta tar han sig då och då en ledig stund, och med det kära metspöet och dess tillbehör går han ned till Fulubågaån, som rinner alldeles intill ägorna, och överlistar någon av de små laxöringarna, på vilket han är sakkunnig. Själv sågar och hugger han ännu den hårdarbetade björkveden för gårdens behov, och om hans arbetsprestationer vittnar också alla de vedtravar, som han har staplat upp både inom och utom hus vid gården. När det blir yrvädersdagar på vintrarna - och det saknas ingalunda där - har han klokt beräknat, att då bara öppna på förstugudörren och ta in av veden som han staplat upp på båda sidor om dörren. Ännu tänker han inte ge upp! Hoppas han med sin alltjämt goda spänst och sitt glada humör även får uppleva sin 86-åriga födelsedag samt därefter många flera.

Busk Jonas Jönsson
Mora Tidning den 12 Nov 1948

För hand: Född 1861, död 1951.